

РЕШЕНИЕ

№ 5582

гр. София, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8708** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ж. Ф., действащ в качеството си на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление - [населено място], [улица], депозирана чрез адв. Д. Е., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 3, офис 3 срещу Заповед № 03-РД/1483 от 12.06.2020 г. на Изпълнителния Директор на ДФ „Земеделие“, с която е отказано изплащане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на жалбоподателя по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019 г. по мярка “Преструктуриране и конверсия на лозя” по Националната програма за подпомагане на лозаро -винарския сектор 2019 - 2023 г.

Оспорват се изводите на административния орган за неправомерно поведение на дружеството, обосноваващо извод за изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на мярката или с приложимото в областта национално и европейско законодателство. В тази връзка се излагат аргументи и обяснения, с които жалбоподателят цели да обори изложените в мотивите на оспорения акт съмнения за свързаност с други ЕТ. Сочи се, че в заповедта липсвали наведени твърдения за връзка, способна да доведе до създаване на „изкуствени условия“ между деветимата еднолични търговци и [фирма], поради което евентуално установена в рамките на досъдебното производство свързаност между тези еднолични търговци и лицето М. С., нямали нищо общо с процесния случай и не следвало да се тълкуват във вреда на

[фирма]. Намира цитираното в обжалвания акт постановление от 12.04.2019 г. по досъдебно производство 161/2018 г. по описа на Специализирана прокуратура, с което в ДФЗ е получена информация за събрани доказателства, че въпросните еднолични търговци (сред които липсва [фирма]) посочват едни и същи изпълнители на проектите за абсолютно неотнормено към процесния случай, тъй като административният орган не се е мотивирал защо информацията, съдържаща се във въпросното постановление е релевантна за отказа за финансиране именно на проекта на [фирма], а не на някой от тези еднолични търговци. изкуствено създадени условия". Посочените в акта обстоятелства за наличието на създаване на „изкуствени условия“ представлявали косвени, отдалечени и несвързани помежду си факти, чрез които органът се е опитвал да обоснове свързаност между търговци, като е тълкувал превратно и тенденциозно тези факти, без да ги съпостави и тълкува в тяхната съвкупност. Административният орган, в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4, от АПК не изложил мотиви защо и как (освен твърденията, че определени факти „правят впечатление“) е извел извод за наличие „изкуствено създадени условия“. Сочил, че дори и да приеме, че е налице свързаност между [фирма], [фирма] и [фирма], то от този факт не следва автоматично, че се създават изкуствено създадени условия" по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) 1306/2013 г. С оглед на изложеното отправеното до съда искане е за отмяна на обжалвания акт. Претендира разноски по делото.

В о.с.з. се представлява от адв. Е., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи относно нейната основателност. Моли да бъде отменено атакуваното решение и да бъде върната преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона. Прави възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител адв. П., оспорва жалбата с доводи за законосъобразност на атакувания с нея административен акт. Подробни съображения излага в допълнителен отговор на л. 260-268 от делото.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не се представлява и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В случая по делото не е спорно, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че на 07.02.2019 г. в ДФЗ е постъпило заявление за предоставяне на финансова помощ по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2019 - 2023 г. с ИН [ЕГН], подадено от името на [фирма], със заявена инвестиция в размер на 2 217 589.46 лв. без ДДС за изпълнение на дейност по „Изграждане на автоматизирани системи за капково напояване“. Заявлението е подадено от упълномощено лице И. В. Ш., за което е представено пълномощно рег. 13016 от 13.11.2018 г., от нотариус В. М..

Установява се също, че жалбоподателят е кандидатствал и за подпомагане по мярката с две проектни предложения: заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] със заявена инвестиция в размер на 2 217 589.46 лв. без ДДС и заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] със заявена инвестиция в размер на 678 044.85 без ДДС. И двата проекта са за изпълнение на дейност: „Изграждане на автоматизирани системи за капково

напояване“.

На 08.02.2019 г. заявление по същата мярка с ИН [ЕГН] било подадено и от [фирма] за финансиране на дейност „Промяна местонахождението на лозята“ на стойност 1 730 406,50 лв. без ДДС. Предложението е подадено от пълномощник Н. Г. П..

В хода на извършените административни проверки на постъпилите заявления от страна на административния орган е констатирано наличие на изкуствено създадени условия между горепосочените кандидати- еднолични търговци, подали заявления за подпомагане в периода на прием по мярката- [фирма], [фирма] и [фирма] и лицето М. С. С. въз основа на установена от административния орган персонална, правна и икономическа и географска координация помежду им. Проверката на основание чл. 8, ал. 7 от Наредба № 6/26.10.2018 г. установила, че жалбоподателят [фирма] има общ адрес за кореспонденция с [фирма] и [фирма], а именно [населено място], [улица], ет. 5. Същият адрес бил посочен и като адрес за кореспонденция от страна на [фирма] при кандидатстването му. След извършена проверка в търговския регистър органът установил, че едноличните търговци, посочени по-горе са свързани лица в дружеството [фирма], както и, че собственикът на ЕТ А.- Ж. Ф.“ е съдружник в [фирма] заедно с М. С., като това се установява и за дружествата – [фирма], [фирма], [фирма], като в последното дружество съдружник е и Г. Н. Н.. При проверката се установило също, че упълномощените лица на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са заверили пълномощните си при едни и същи нотариус - В. М. и помощника му - Г. Т., както и че упълномощените лица- И. Ш., Н. П. и К. И. са на един и същи адрес- [населено място], [улица], ет. 5.

За заявленията на [фирма], [фирма] било установено, че същите кандидатстват за една и съща мярка - „Промяна местонахождението на лозята“, използват една и съща банка- Банка ДСК ЕАД, както и получават един същи брой точки на ранкинга по критериите „Получена подкрепа от съюза“ по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“, и Проектът ще се реализира в район с производство на вина с ЗГУ.

Било установено след допълнително обследване на обстоятелствата, че [фирма] и [фирма] кандидатствали за подпомагане за изпълнение за една и съща дейност, а именно „Промяна на местонахождението на лозята“, с предвиден заявен аванс и възползване от парично обезщетение за загуба на доход, използвали една и съща банка, а именно [фирма], както и получавали еднакъв брой точки на ранкинга по критерии „Получена е подкрепа от съюза по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“ от Националната програма за подпомагане на лозаро - винарския сектор , а именно 5 точки и Проектът ще се реализира в район с производство на вина със ЗГУ - 5 точки.

От справка в лозарския регистър било установено, че едноличните търговци били вписани на една и съща дата като гроздопроизводители. Впечатление правило и факта, че представените към заявленията планове за реструктуриране и конверсия са издадени на една и съща дата и имат съвпадение на един от имотите за изпълнение на дейност изкореняване - [населено място]. За дейностите по изкореняване имотите съвпадат по ЕКАТТЕ, номер на масив, населено място, община и сорт. За дейностите по Засаждане и Изграждане на подпорна конструкция имотите съвпадат по ЕКАТТЕ и сорт. По голямата част от имотите заявени за подпомагане са със сключени договори за аренда и много малка част със собствени имоти, в които съвпадат по номер на ЕКАТТЕ и номер на масив.

С писмо от 21.09.2018 г. Специализираната прокуратура на РБ е предоставила информация, че в хода на разследването по досъдебно производство № 130/2018 г. по описа на СО - СП, пр.пр. № 1140/2018 г. по описа на Специализираната прокуратура на Р.България се е установило, че 9 еднолични търговеца регистрирани в България се явяват свързани лица с лицето М. С. С., за което са налице доказателства 9 бр. нотариално заверени обратни писма в полза на това лица, посредством които се установяване, че са реална собственост и се контролират от същия. Посочено е, че лицата, подписали обратните писма действат като еднолични търговци и това са следните лица: 1. [фирма], 2. [фирма], 3. [фирма], 4. [фирма], 5. [фирма], 6. [фирма], 7. [фирма], 8. [фирма] и 9. [фирма].

С постановление от 12.04.2019 г. по досъдебно производство № 161/2018 г. на С. в ДФЗ била получена и информация, че в хода на разследването са събрани доказателства, че изброените еднолични търговци посочват като изпълнители на одобрените за финансиране проекти [фирма] и [фирма]. Получената информация свидетелствала, че зад проектите, които са реализирани вследствие на подадените заявления за подпомагане и сключените договори стояло трето лице - М. С. С.. Според органа това обуславяло и наличието на индикатори на свързаност - общи адреси за кореспонденция, участие на едноличните търговци в дружества и сдружения, свързани с М. С..

ДФ „Земеделие“ разгледала повторно подаденото заявление, заедно със съвместно наличните материали по проектната документация на свързаните еднолични търговци и установила, че лицата [фирма], ЕХ „Б. - Н. Т.“, ЕТ М. С. С. и [фирма] са получатели на финансово подпомагане по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“ от Националните програми за подпомагане на лозаро - винарския сектор.

Административният орган установил, че два от проектите вече били изпълнени и било изплатено финансово подпомагане за тях и това били проектите на [фирма] и [фирма]. При повторен преглед на проектната документация за същите се установило, че изпълнители на инвестицията в проектите на [фирма] и [фирма], са жалбоподателя и други дружества, като за последният било констатирано, че същият чрез едноличния си търговец е собственик с дял от 14% във [фирма], заедно с [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и други еднолични търговци. Като физическо лице Ж. Ф. е съсобственик с М. С. С. във [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Въз основа на тези факти административният орган извел извод за наличие на „изкуствено създадени“ условия, които са в противоречие с изискванията за допустимост на получаване на финансово подпомагане по мярката, поради което и били налице предпоставките на чл. 8, ал. 7 от Наредба № 6/26.10.2018 г. във вр. чл. 13, ал. 10, т. 2 и чл. 13, ал. 11, т. 1 и т. 4 от Наредбата, което водило и до пълен отказ за финансиране на заявлението, подадено от [фирма].

С тези мотиви административният орган е отказал изплащане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на жалбоподателя по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019 г. по мярка “Преструктуриране и конверсия на лозя” по Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2019 - 2023 г., който отказ е обективизиран в обжалвания по делото административен акт - Заповед № 03-РД/1483 от 12.06.2020 г. на Изпълнителния Директор на ДФ „Земеделие“.

По делото са приети като доказателства освен тези представени с административната преписка и такива представени от страна на ответника с молбата му от 03.02.2021 г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу Решение № Заповед №03-РД/1483 от 12.06.2020 на Изпълнителния Директор на ДФ „Земеделие“, с която е отказано изплащане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на жалбоподателя по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019 г. по мярка “Преструктуриране и конверсия на лозя” по Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2019 - 2023 г., е подадена чрез административния орган в срок от лице с право и интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По съществуващото на спора:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Страните нямат спор по фактите, които следва да се считат за безспорно установени.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителният директор на ДФЗ, който е овластен по закон в качеството си на изпълнителен директор на Разплащателната агенция съгласно чл. 20а, ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП фондът изпълнява функциите на Разплащателна агенция, а съгласно чл. 11а, ал. 1, т. 1 и 2 от същия закон в приложимата към датата на издаване на акта редакция Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за подпомагане и заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика, както и приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки на Общата политика по рибарство и извършва разплащания по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика.

Съгласно чл. 13, ал. 10, т. 2 от Наредба № 6, в срок до 70 работни дни от подаване на заявленията по чл. 12, ал. 1 и въз основа на проверките по, ал. 1 и 4 и на класирането по, ал. 6, 7 и 8 изпълнителният директор на ДФЗ със заповед мотивирано отхвърля заявлението за предоставяне на финансова помощ.

С оглед на изложеното Заповед №03-РД/1483 от 12.06.2020 на Изпълнителния Директор на ДФ „Земеделие“, с която е отказано изплащане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на жалбоподателя по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019 г. по мярка “Преструктуриране и конверсия на лозя” по Националната програма за подпомагане на лозаро -винарския сектор 2019 - 2023 г., е издадена от компетентен орган - изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", съобразно правомощията му по чл. 13, ал. 10, т. 2 от Наредба № 6.

В конкретния случай, съдът приема, че в хода на производството по издаване на оспорения акт не са спазени процесуалните изисквания на закона, като са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените такива, които са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, а от там и до незаконосъобразност на наложените финансови корекции. Съображенията са следните:

Видно от мотивите на обжалвания акт, същия макар и да съдържа фактически и правни основания, то същите не изпълняват изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Административният орган е мотивирал отказа за плащане по заявката на

жалбоподателя с аргументът, че от страна на жалбоподателя са налице „изкуствено създадени“ условия, които са в противоречие с изискванията за допустимост на получаване на финансово подпомагане по мярката. Основният довод е, че между посочените еднолични търговци, подали заявления за подпомагане, са налице правни и персонални връзки между лицата, подали заявления за подпомагане, съчетани с географска концентрация на проектите и с факти свидетелстващи умишлена координация, което водило до заобикаляне на целите, които трябвало да се постигнат по мярката чрез създаването на изкуствени условия от страна на едноличните търговци необходими за получаване на финансова помощ по мярката, в противоречие с целите на законодателството. Административният орган е обвързал тези фактически установявания с нарушение на чл. 8, ал. 7 от Наредба № 6/26.10.2018 г. във вр. чл.13, ал. 10, т. 2 и чл.13, ал. 11, т. 1 и т. 4 от Наредбата, чл.60 от регламент /ЕС/ № 1306/2013 г. на ЕП и на съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /ЕИО/ № 352/78, /ЕО/ № 165/94, /ЕО/ № 2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета.

Съгласно § 1, т. 11 от ДР на Наредба № 6 "Изкуствено създадени условия" е всяко установено условие по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на ЕП и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, според който без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство.

Нормата на чл. 8, ал. 7 от Наредба № 6 от 26.10.2018 г., регламентира, че финансова помощ не се предоставя на кандидат и ползвател на помощта, за който се установи наличие на изкуствено създадено условие за получаване на помощта или за осигуряване на предимство в противоречие с целите на мярката.

От анализа на така цитираните норми и събраните по делото доказателства, съдът приема, че не може да се направи извод за наличие на предпоставките за „изкуствено създадени условия“ по смисъла на § 1 т.11 от Наредба № 6/2018 г.

В мотивната част на заповедта освен изложените от фактическа страна констатации е налице и цитиране на легалните дефиниции за понятието „изкуствено създадени условия“, дадено в Наредбата и Регламентът. Липсва правен анализ, изследване на обективния и субективния критерии и обосноваване на причинната връзка между установените факти и извода за наличие на индиция (улика) за координация на действията на множество бенефициенти за получаване на безвъзмездни средства. Административният орган, в чиято доказателствена тежест, съобразно чл. 170, ал. 1 от АПК, е този който следва да установи наличието на осъществяване на фактическия състав на чл. 8, ал. 7 от Наредбата.

Не може да се направи само въз основа на твърденията за общи адреси за кореспонденция, участие на едноличните търговци в дружества и сдружения, свързани с М. С., че същите обосновават хипотезата на изкуствено създадени условия по смисъла на Наредбата. Самата заповед пресъздава текста на писмото на Специализираната прокуратура от 21.09.2018 г. и Постановлението на С. от 12.04.2019 г. Приложените към писмото от 21.09.2018 г. протокол за оглед на веществени доказателства и копия на обратни писма не съдържат по никакъв начин позоваване или твърдение за наличието на обратно писмо от [фирма] към обвиняемия по досъдебното производство М. С.. Няма спор, а и от справки в

търговския регистър се установява свързаност като участие в съвместни дружества между лицето, представляващо жалбоподателя - Ж. Ф. и лицето М. С., но това по никакъв начин не обоснова факта, че са налице изкуствено създадени условия по смисъла на Наредбата. От друга страна постановлението от 12.04.2019 г. на Специализираната прокуратура по принцип съставлява твърдение на една от страните в наказателния процес, която на фазата на досъдебното производство е ръководител на процеса, но твърденията ѝ предстоят да бъдат проверени в състезателно съдено производство, като посоченото в него правно основание – чл.196 ал.1 т.1,2 и т.6 от НПК вр. чл.199 НПК не предоставя правна възможност на прокурора да дава указания на Директора на ДФЗ, както е посочено в него.

Следва да се отбележи още, че в самото постановление се съдържат единствено и само твърдения, че едноличните търговци, изготвили обратни писма, след получаване на паричните средства по съответните европейски програми почти винаги сключват договори за конкретно изпълнение на европейския проект с [фирма] и едноличния търговец Ж. А. Ф.. Тези твърдения на С. обаче не са подкрепени с каквито и да било доказателства, събрани от административния орган в досъдебното производство, който дори не е положил и и усилия да събере подобни доказателства, поради което и не би могло да се приеме за доказано това обстоятелство. В заповедта на практика са изложени фактически констатации относно наличието на изкуствено създадени условия, но липсва съответния им правен анализ, изследване на обективния и субективния критерии и обосноваване на причинната връзка между установените факти и извода за наличие на индиция (улика) за координация на действията на множество бенефициенти за получаване на безвъзмездни средства.

В решение на Съда на ЕС по дело С 434/12 / [фирма] срещу Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“— Разплащателна агенция / е посочено, че не се допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане единствено поради това, че инвестиционен проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи по конкретния случай. Изложените от органа съображения са за свързаност между изброените кандидати, но липсват изложени конкретни съображения, защо това води до извод за наличие на изкуствено създадени условия и осъществено от бенефициера нарушение на договора.

Тази позиция се подкрепя от Съда на Европейския съюз, който в неотдавнашното си решение относно клаузата за заобикаляне (дело С-434/12) припомни, че злоупотребата с даден оператор може да се установи чрез комбинация от два елемента: обективни обстоятелства, когато целта на правилата не е постигната въпреки формалното спазване на условията, предвидени в законодателството на ЕС, и субективен елемент, състоящ се в намерението да се получи предимство. На първо място, що се отнася до обективния елемент, Съдът отбелязва, че трябва да се провери дали целта на разглежданата схема за подпомагане може да бъде постигната. На второ място, по отношение на субективния елемент, Съдът е постановил, че трябва да се разгледа истинската същност и значение на спорната молба за помощ. Следователно всеки бенефициер трябва да бъде подложен на отделен и индивидуален анализ, тъй като двата елемента, въведени от Регламента, следва да бъдат разгледани по същество и според особеностите на всеки отделен случай.”

Видно от горепосоченото и по-специално от цитираната съдебна практика, изкуствените условия следва да се установяват на национално ниво и да се преценяват индивидуално от ДФЗ-РА, като се отчита комбинацията от двата

елемента, както са посочени в Решението по дело C-434/12, а именно: „за да се докаже наличие на злоупотреба от страна на потенциален бенефициер на такава помощ, от една страна, е необходима съвкупност от обективни обстоятелства, от които следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в съответната правна уредба условия целта, преследвана с тази правна уредба, не е постигната, и от друга страна, е необходим субективен елемент, изразяващ се в намерението да се получи предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване (вж. в този смисъл Решение от 21 юли 2005 г. по дело E. S., C 515/03, R., стр. I 7355, точка 39 и цитираната съдебна практика”.

В българското законодателство свързаност между отделни лица може да има по силата на няколко различни нормативни акта. Във всеки един от тях, съобразно неговата насоченост, свързаността е дефинирана по различен начин. Така например по силата на Закона за малки и средни предприятия свързаността е ограничена до четири хипотези, докато по смисъла на Търговския закон свързаността е много по-широко дефинирана. В случаите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и Закона за корпоративното подоходно облагане свързаността има един смисъл, а във вече посочения Търговски закон има съвсем друг смисъл.

Никъде не е посочена обосновка, поради която свързаността е избрана като критерий за наличие на изкуствено създадени условия. Ако целта е била спазването на изискването на чл.11, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 г., където е посочено, че „Никакви предимства, получени посредством избягване на намаляване на плащането, не се дават в полза на земеделски стопани, по отношение на които е установено, че след 18 октомври 2011 г., изкуствено са създали условията за избягване на последиците от настоящия член”, като по този начин се създаде механизъм за санкциониране на изкуствено разделени земеделски стопанства, то това трябва много ясно да бъде посочено и доказано. Причината е, че в определени случаи такова разделяне може да бъде обосновано и да не попада в хипотезата на изкуствено създадени условия- като в тази насока и в самата Наредба е посочена подобна възможност- чл.8 ал.2 и ал.3. В посоченото по горе решение на Съда на ЕС по дело C-434/12г. /т.43/ е заявено, че член 4, параграф 8 от Регламент №65/2011 (изкуствено създадени условия) трябва да се тълкува в смисъл, че условията за прилагането му имат обективен и субективен елемент. Във връзка с обективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа обективните обстоятелства в конкретния случай, въз основа на които може да се направи извод, че целта, преследвана със схемата за подпомагане от ЕЗФРСР, няма да може да бъде постигната. Във връзка със субективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа обективните доказателства, които позволяват да се направи изводът, че с изкуственото създаване на необходимите условия за получаване на плащане въз основа на схемата за подпомагане от ЕЗФРСР, кандидатът за това плащане е смятал единствено да получи облага в противоречие с целите на тази схема. В това отношение запитващата юрисдикция може да се обоснове не само с обстоятелства като правните, икономическите и/или личните връзки между лицата, участващи в сходните инвестиционни проекти, но и на улики, свидетелстващи за наличието на умишлена координация между тези лица.

В обжалваната заповед изложените фактически основания за свързаност не могат да обосноват извод за изкуствено създадени условия за получаване на предимство, доколкото същата се опира единствено и само на справките в ТР и свързаността между оспорвания и посочените два еднолични търговеца - [фирма] и [фирма], но други доказателства в рамките на производството, както и правен анализ на същите, извън посочване буквално на легалната дефиниция за изкуствено създадени условия

не са осъществени от административния орган. Въпреки големия обем на обжалваната понастоящем заповед на изпълнителния директор на ДФЗ, в него са изложени в голямата си част факти, които не касаят [фирма]. От всички тях може да се направи единствено извод за наличие на връзки на този търговец с други фирми. Но от цялостното описание на обективните обстоятелства (дори така както са изложени в административния акт) не следва извод за изкуствено създадени условия за получаване на помощта. Нещо повече – такива обективни обстоятелства не са и посочени в административния акт, а само са описани някои факти. Но няма анализ как тези факти са онези обективни обстоятелства, въз основа на които може да се направи извод за изкуствено създадени условия. Респективно, че целта, преследвана със схемата за подпомагане няма да може да бъде постигната. Няма никакви фактически констатации и относно коментирания субективен елемент. /в този смисъл са решение № 3073/09.03.2021г. на ВАС IV отд. по адм. дело № 143/21г. и решение № 4118/31.03.2021г. по адм. дело № 5653/2020г. на ВАС V отд./

От тълкуването на разпоредбите на чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 65/2011 г., чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. и чл.11, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 г. следва установяване на наличие на изкуствено създадени условия, а не съмнения за такива. Няма пречка в рамките на административното производство да се представят и събират доказателства, събрани преди това и пред други органи, но тези доказателства следва да обосновават със сигурност както обективния, така и субективния елемент от създаването на изкуствени условия, а не единствено съмнения и предположения за това.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че не се установяват предпоставките, както обективни, така и субективни, за прилагане на чл. 8, ал. 7 от Наредба № 6/26.10.2018 г., съгласно изложеното в мотивите на оспорваното решение, т.е. не се установява фактическият състав на изкуствено създаване на условия, които да обосноват отказ за изплащане на помощта по одобрения проект на [фирма].

Поради всичко гореизложено не се установяват съгласно представените по делото писмени доказателства, основанията за отказ за изплащане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на жалбоподателя по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019 г. по мярка “Преструктуриране и конверсия на лозя” по Националната програма за подпомагане на лозаро -винарския сектор 2019 - 2023 г.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира, че Заповед № 03-РД/1483 от 12.06.2020 на Изпълнителния Директор на ДФ „Земеделие“, е незаконнообразна като постановено в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменено. След отмяната му преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне съобразно с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

По тези съображения, оспорената заповед е постановена от компетентен орган, но е немотивирана, издадена е при съществено нарушение на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменена.

Предвид това и на основание чл. 174 във връзка с чл. 173 ал. 2 от АПК, преписката следва да се върне на органа за ново произнасяне по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019г. по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“, подадено от [фирма], с ЕИК[ЕИК], в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към настоящото решение.

По разноските по производството:

Жалбоподателят претендира присъждане на разноски. Съобразно представените доказателства следва да се присъдят в размера на платената държавна такса от

50,00 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище в [населено място], [улица], Заповед № 03-РД/1483 от 12.06.2020 г. на Изпълнителния Директор на ДФ „Земеделие“, с която е отказано изплащане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на жалбоподателя по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019 г. по мярка “Преструктуриране и конверсия на лозя” по Националната програма за подпомагане на лозаро -винарския сектор 2019 - 2023 г.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на ДФ “Земеделие“, за ново произнасяне по заявление за подпомагане с ИН [ЕГН] от 07.02.2019 г. по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“, подадено от [фирма], с ЕИК[ЕИК], в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да плати в полза на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], [улица] сторените по делото разноски в размер на 50,00 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: